

31978L1026

L 362/1

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

23.12.1978

SMERNICA RADY 78/1026/EHS

z 18. decembra 1978

o vzájomnom uznávaní diplomov, osvedčení a iných dokladov o formálnych kvalifikáciách vo veterinárnom lekárstve a o opatreniach uľahčujúcich účinné uplatňovanie práva usadiť sa a slobody poskytovať služby

(78/1026/EHS)

RADA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, a najmä jej články 49, 57, 66 a 235,

so zreteľom na návrh Komisie ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Zhromaždenia ⁽²⁾,

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽³⁾,

keďže v súlade so zmluvou sa akékoľvek diskriminačné zaobchádzanie založené na štátnej príslušnosti, pokiaľ ide o právo usadiť sa a poskytovať služby, od skončenia prechodného obdobia zakazuje; keďže princíp uvedeného zaobchádzania založeného na štátnej príslušnosti platí najmä pre udeľovanie povolenia, potrebného na vykonávanie povolania veterinárneho lekára a tiež na registráciu alebo členstvo v profesijných organizáciách alebo orgánoch;

keďže sa napriek tomu považuje za žiadúce, aby sa zaviedli určité ustanovenia na uľahčenie efektívneho uplatňovania práva usadiť sa a slobody poskytovať služby spojené s činnosťou veterinárnych lekárov;

keďže sa v súlade so zmluvou od členských štátov žiada, aby neposkytovali žiadnu formu pomoci, ktorá by pravdepodobne deformovala podmienky podnikania;

keďže článok 57 ods. 1 zmluvy stanovuje, aby sa vytvorili smernice na vzájomné uznávanie diplomov, osvedčení a iných dokladov o formálnych kvalifikáciách; keďže cieľom tejto smernice je uznávanie diplomov, osvedčení a iných dokladov o formálnych kvalifikáciách, na základe ktorých je možné začať a vykonávať činnosť v oblasti veterinárneho lekárstva;

keďže je kvôli rozdielom existujúcim medzi členskými štátmi v povahe a dĺžke odborného vzdelávania veterinárnych lekárov potrebné vytvoriť určité koordinačné predpisy, ktoré umožnia členským štátom uskutočňovať vzájomné uznávanie diplomov, osvedčení a iných dokladov o formálnych kvalifikáciách; keďže takáto koordinácia bola vytvorená smernicou Rady 78/1027/EHS z 18. decembra 1978 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa činností veterinárnych lekárov ⁽⁴⁾;

keďže vzhľadom na držbu formálneho osvedčenia o vzdelaní, smernica o vzájomnom uznávaní diplomov neznamená nevyhnutne aj rovnocennosť vzdelania, ktoré pokrývajú takéto diplomy, využívanie takejto kvalifikácie je povolené iba v jazyku členského štátu pôvodu alebo členského štátu, z ktorého zahraničný štátny príslušník prichádza;

keďže na uľahčenie aplikovania tejto smernice štátnymi orgánmi, členské štáty môžu stanoviť, že okrem osvedčení o formálnych kvalifikáciách si osoba, ktorá spĺňa podmienky formálnych kvalifikácií, ktoré vyžaduje táto smernica, musí zaobstarať osvedčenie od príslušných orgánov svojej krajiny pôvodu alebo z krajiny, z ktorej prichádza, ktoré bude potvrdzovať, že tieto osvedčenia

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 92, 20.7.1970, s. 18.

⁽²⁾ Ú. v. ES C 19, 28.2.1972, s. 10.

⁽³⁾ Ú. v. ES C 60, 14.6.1971, s. 3.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 362, 23.12.1978, s. 7.

o formálnych kvalifikáciách sú osvedčeniami, ktoré pokrýva táto smernica;

keďže v prípade poskytovania služieb by požiadavka zaregistrovať sa alebo stať sa členom profesijných organizácií alebo orgánov, pokiaľ ide o stálu alebo trvalú povahu činnosti, vykonávanej v hostiteľskej krajine, bezpochyby predstavovala prekážku pre osobu, ktorá si želá poskytovať služby, z dôvodu dočasnej povahy svojej činnosti; keďže táto požiadavka by sa preto mala zrušiť; keďže by sa však v tom prípade mala zaručiť kontrola profesionálnej disciplíny, ktorá patrí k zodpovednosti týchto profesijných organizácií alebo orgánov; keďže by sa na tento cieľ malo stanoviť, s ohľadom na aplikovanie článku 62 zmluvy, aby sa od dotknutej osoby mohlo požadovať, aby predložila príslušnému orgánu hostiteľského členského štátu podrobnosti, týkajúce sa slobody poskytovať služby;

keďže s ohľadom na požiadavky na dobré meno a dobrú povesť, je potrebné rozlišovať medzi požiadavkami, ktoré sa majú splniť na začiatku vykonávania povolania, a požiadavkami, ktoré treba splniť pre jej ďalšie vykonávanie;

keďže pokiaľ ide o činnosti veterinárnych lekárov, zamestnaných v pracovno-právnom vzťahu, v nariadení Rady (EHS) č. 1612/68 z 15. októbra 1968 o voľnom pohybe pracovníkov v rámci spoločenstva ⁽¹⁾ sa neuvádzajú žiadne špecifické ustanovenia, týkajúce sa dobrého mena, dobrej povesti, profesionálnej disciplíny alebo používania titulu pre tieto povolania; keďže v závislosti od jednotlivých členských štátov takéto pravidlá sú alebo môžu byť aplikovateľné na osoby v pracovno-právnom vzťahu a samostatne zárobkovo činné osoby; keďže činnosti veterinárnych lekárov sú vo všetkých členských štátoch podmienené vlastníctvom diplomu, osvedčenia alebo iného dokladu o formálnych kvalifikáciách veterinárneho lekára; keďže tieto činnosti vykonávajú osoby v pracovno-právnom vzťahu aj samostatne zárobkovo činné osoby, alebo tie isté osoby v oboch týchto postaveniach počas svojej profesionálnej kariéry; keďže, aby sa čo najviac podporil voľný pohyb týchto odborníkov v rámci spoločenstva, sa javí ako nevyhnutné rozšíriť túto smernicu na veterinárnych lekárov v pracovno-právnom vzťahu,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

ROZSAH PÔSOBNOSTI

Článok 1

Táto smernica sa vzťahuje na činnosti veterinárnych lekárov.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 257, 19.10.1968, s. 2.

KAPITOLA II

DIPLOMY, OSVEDČENIA A INÉ DOKLADY O FORMÁLNYCH KVALIFIKÁCIÁCH V OBLASTI VETERINÁRNEHO LEKÁRSTVA

Článok 2

Každý členský štát bude uznávať diplomy, osvedčenia a iné doklady o formálnych kvalifikáciách, udelené štátnym príslušníkom členských štátov ostatnými členskými štátmi v súlade s článkom 1 smernice 78/1027/EHS, ktoré sú uvedené v článku 3 tak, že im priznáva na svojom území rovnaké účinky ako majú tie doklady, ktoré udeľuje členský štát sám, pokiaľ ide o právo začať a vykonávať činnosti veterinárneho lekára.

Ak bol diplom, osvedčenie alebo iný doklad o formálnych kvalifikáciách podľa článku 3 vydaný pred vykonaním tejto smernice, bude doložený osvedčením od príslušných orgánov krajiny, ktorá ho vydala s tým, že vyhovuje článku 1 smernice 78/1027/EHS.

Článok 3

Diplomy, osvedčenia a iné doklady o formálnych kvalifikáciách, uvedené v článku 2, sú nasledujúce:

a) v Nemecku

1. Zeugnis über die tierärztliche Staatsprüfung (osvedčenie o štátnej skúške v odbore veterinárne lekárstvo) udeľované príslušnými orgánmi;
2. Osvedčenia príslušných orgánov Spolkovej republiky Nemecko, potvrdzujúce, že diplomy, udelené po 8. máji 1945 príslušnými orgánmi Nemeckej demokratickej republiky, sa uznávajú za rovnocenné dokladom, uvedenými vyššie v bode 1;

b) v Belgicku

Le diplôme légal de docteur en médecine vétérinaire — het wettelijke diploma van doctor in de veerartsnijkunde of doctor in de diergeneeskunde (diplom doktora veterinárneho lekárstva, vyžadovaný podľa zákona), udeľovaný štátnymi univerzitami, ústrednou skúšobnou komisiou alebo skúšobnými komisiami štátneho univerzitného vzdelávania;

c) v Dánsku

Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab (cand. med. vet.) (osvedčenie o vykonaní skúšky pre kandidátov veterinárneho lekárstva), ktoré udeľuje „Kongelige Veterinaer — og Landbohøjskole“;

d) vo Francúzsku

Le diplôme de docteur vétérinaire d'État (štátny akademický titul vo veterinárnom lekárstve);

e) v Írsku

1. The degree of Bachelor in/of Veterinary Medicine (Akademický titul bakalára veterinárneho lekárstva) (mvb);

2. The diploma of membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (Diplom člena kráľovského kolégia veterinárnych lekárov) (mrcvs), ktorý sa vydáva po úspešnom vykonaní skúšky v riadnom štúdiu na veterinárnej škole v Írsku;
- f) *v Taliansku*
Il diploma di laurea di dottore in medicina veterinaria accompnato dal diploma d'abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria, udeľovaný ministrom školstva na základe rozhodnutia príslušnej štátnej skúšobnej komisie;
- g) *v Luxembursku*
1. Le diplôme d'État de docteur en médecine vétérinaire (štátny diplom v oblasti veterinárneho lekárstva), udeľovaný štátnou skúšobnou komisiou a schvaľovaný ministrom školstva;
2. Diplomy, poskytujúce vyšší stupeň vzdelania vo veterinárnom lekárstve, udeľované v jednej z krajín Spoločenstva a poskytujúce právo začať odbornú prípravu, ale nevykonávať prax, oficiálne uznávané ministrom školstva v súlade so zákonom o vysokoškolskom vzdelávaní a uznávaní zahraničných akademických titulov a diplomov z 18. júna 1969, spolu s osvedčením o praktickej odbornej príprave, ktoré schvaľuje Minister zdravotníctva;
- h) *v Holandsku*
1. Het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig examen (osvedčenie o vykonaní skúšky v odbore veterinárne lekárstvo);
2. Het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd veertse-nijkundig examen (osvedčenie o vykonaní skúšky v odbore veterinárne lekárstvo);
- i) *Vo Veľkej Británii*
Akademické tituly:
— Bachelor of Veterinary Science (bakalár veterinárnych vied) (BVSc.),
— Bachelor of Veterinary Medicine (bakalár veterinárneho lekárstva) (Vet. MB alebo BVet. Med.),
— Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM and S alebo BVMS),
— the diploma of membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (diplom Člena kráľovského kolégia veterinárnych lekárov) (MRCVS), dosahovaný na základe skúšky po riadnom štúdiu na veterinárnej škole v Spojenom kráľovstve.

KAPITOLA III

NADOBUDNUTÉ PRÁVA

Článok 4

V prípade štátnych príslušníkov členských štátov, ktorých diplomy, osvedčenia a iné doklady o formálnych kvalifikáciách

nesplňajú všetky minimálne požiadavky na odbornú prípravu, uvedené v článku 1 smernice 78/1027/EHS, každý členský štát uzná za dostatočný doklad diplomy, osvedčenia a iné doklady o formálnych kvalifikáciách vo veterinárnom lekárstve, ktoré udelili tieto členské štáty pred vykonaním smernice 78/1027/EHS, doložené osvedčením, potvrdzujúcim, že títo štátni príslušníci účinne a v súlade s právnymi predpismi vykonávali uvedené činnosti aspoň tri po sebe nasledujúce roky v priebehu piatich rokov pred dátumom vydania osvedčenia.

KAPITOLA IV

POUŽÍVANIE AKADEMICKÉHO TITULU

Článok 5

1. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 13, hostiteľské členské štáty zabezpečia, aby štátni príslušníci členských štátov, ktorí splňajú podmienky, uvedené v článkoch 2 a 4, mali právo používať zákonný akademický titul, alebo ak je to vhodné jeho skratku, z ich členského štátu pôvodu alebo z členského štátu, z ktorého prichádzajú, v jazyku tohto štátu. Hostiteľské členské štáty môžu vyžadovať, aby za týmto titulom nasledoval názov a sídlo inštitúcie alebo skúšobnej komisie, ktorá ho udelila.

2. Ak je akademický titul, používaný v členskom štáte pôvodu alebo v členskom štáte, z ktorého prichádza zahraničný štátny príslušník, v hostiteľskom členskom štáte zameniteľný s titulom, ktorý si vyžaduje v tomto štáte ďalšiu odbornú prípravu, ktorú dotknutá osoba neabsolvovala, hostiteľský členský štát môže žiadať, aby takáto osoba používala titul, používaný v členskom štáte pôvodu alebo členskom štáte, z ktorého prichádza, vo vhodnej slovnej citácii, ktorú určí hostiteľský členský štát.

KAPITOLA V

USTANOVENIA NA ULAHČENIE ÚČINNÉHO UPLATŇOVANIA PRÁVA USADIŤ SA A SLOBODY POSKYTOVAŤ SLUŽBY VZHLADOM NA ČINNOSTI VETERINÁRNYCH LEKÁROV

A. Osobitné ustanovenia o práve usadiť sa

Článok 6

1. Hostiteľský členský štát, ktorý pre prvé začatie výkonu činnosti podľa článku 1 od vlastných štátnych príslušníkov vyžaduje doklad o bezúhonnosti alebo dobrej povesti, uzná v prípade štátnych príslušníkov ostatných členských štátov ako postačujúci doklad osvedčenie vydané príslušným orgánom členského štátu pôvodu alebo členského štátu, z ktorého cudzí štátny príslušník pochádza, ktoré potvrdzuje, že požiadavky členského štátu pre

začatie výkonu týkajúce sa bezúhonnosti dotknutej činnosti boli splnené.

2. Ak členský štát pôvodu alebo členský štát, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza, nevyžaduje pre prvé začatie výkonu dotknutej činnosti doklad o bezúhonnosti alebo dobrej povesti, môže hostiteľský členský štát vyžadovať od štátnych príslušníkov členského štátu pôvodu alebo členského štátu, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza, výpis z registra trestov, alebo ak to nie je možné, rovnocenný doklad vydaný príslušným orgánom členského štátu pôvodu alebo členského štátu, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza.

3. Ak sú hostiteľskému členskému štátu známe závažné a určité skutočnosti, ktoré sa pred usadením dotknutej osoby v tomto štáte stali mimo jeho územia a môžu mať vplyv na dotknutú činnosť, môže informovať členský štát pôvodu alebo členský štát, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza.

Členský štát pôvodu alebo členský štát, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza, overí správnosť údajov, ak tieto môžu mať vplyv na dotknutú činnosť v tomto štáte. Orgány tohto štátu rozhodnú o povahe a rozsahu potrebného prešetrenia a informujú hostiteľský členský štát o dôsledkoch, ktoré vyvodí z informácií poskytnutých podľa odseku 1.

4. Členské štáty zabezpečia dôvernosc poskytnutých údajov.

Článok 7

1. Ak v hostiteľskom členskom štáte platia zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia, ktoré stanovujú požiadavky na bezúhonnosť alebo dobrú povest, vrátane ustanovení o disciplinárnom konaní v prípade závažného profesionálneho previnenia alebo odsúdenia za trestné činy, týkajúce sa vykonávania činností, uvedených v článku 1, členský štát pôvodu alebo členský štát, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza, doručí hostiteľskému členskému štátu všetky potrebné informácie, týkajúce sa opatrení alebo disciplinárneho konania profesijnej alebo správnej povahy, podniknutých v súvislosti s dotknutou osobou, alebo trestov, ktoré mu boli uložené, keď vykonával svoju profesiu v členskom štáte pôvodu alebo v členskom štáte, z ktorého prišiel.

2. Ak má hostiteľský členský štát podrobné vedomosti o závažných okolnostiach, ktoré sa vyskytli mimo jeho územia a pravdepodobne budú mať vplyv na vykonávanie predmetných činností na jeho území, môže o tom informovať členský štát pôvodu alebo členský štát, z ktorého zahraničný štátny príslušník prichádza.

Členský štát pôvodu alebo členský štát, z ktorého zahraničný štátny príslušník prichádza, overí správnosť týchto faktov. Orgány tohto štátu sami rozhodnú o povahe a rozsahu vyšetrovania, ktoré sa vykoná, a budú informovať hostiteľský členský štát o akomkoľvek nasledujúcom kroku, ktorý urobí v súvislosti s informáciami, doručenými podľa odseku 1.

3. Členské štáty zabezpečia dôvernosc predkladaných údajov.

Článok 8

Ak hostiteľský členský štát pre začatie a výkon činností uvedených v článku 1 vyžaduje od vlastných štátnych príslušníkov doklad o telesnom a duševnom zdraví, uzná ako postačujúci doklad vyžadovaný v členskom štáte pôvodu alebo v členskom štáte, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza.

Ak členský štát pôvodu alebo členský štát, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza, taký doklad pre začatie alebo výkon dotknutej činnosti nevyžaduje, hostiteľský členský štát uzná v prípade štátnych príslušníkov iných členských štátov osvedčenie vydané príslušným orgánom takého štátu, ktoré zodpovedá osvedčeniam vydávaným v hostiteľskom členskom štáte.

Článok 9

Doklady, uvedené v článkoch 6, 7 a 8, sa nesmú predkladať viac ako tri mesiace po dátume ich vydania.

Článok 10

1. Konanie o povolení začať vykonávať činnosti pre dotknutú osobu, uvedené v článku 1, v súlade s článkami 6, 7 a 8, sa musí ukončiť čo najskôr, najneskôr tri mesiace po predložení všetkých dokladov, týkajúcich sa takejto osoby, okrem oneskorenia z dôvodu akéhokoľvek opravného prostriedku, ktoré možno podať po skončení tohto konania.

2. V prípadoch, uvedených v článkoch 6 ods. 3 a 7 ods. 2 má žiadosť o opakované prešetrenie odkladný účinok a plynutie lehoty uvedenej v odseku 1 sa preruší.

Členský štát, ktorý bol požiadaný o vyjadrenie, odpovie do troch mesiacov. Ak to neurobí, hostiteľský členský štát môže podniknúť opatrenia v súvislosti so svojimi podrobnými vedomosťami o týchto závažných otázkach.

Po doručení odpovede, alebo na konci tohto obdobia hostiteľský členský štát bude pokračovať v konaní uvedenom v odseku 1.

Článok 11

Ak hostiteľský členský štát pre začatie a výkon jednej z činností uvedených v článku 1 vyžaduje od vlastných štátnych

príslušníkov zloženie prisahy alebo čestné vyhlásenie a ak táto forma prisahy alebo čestného vyhlásenia nemôže byť použitá v prípade štátnych príslušníkov ostatných členských štátov, zabezpečí, aby bola dotknutým osobám umožnená iná vhodná a rovnocenná forma prisahy alebo čestného vyhlásenia.

B. Osobitné ustanovenia týkajúce sa slobody poskytovať služby

Článok 12

1. Ak členský štát žiada od svojich vlastných štátnych príslušníkov, ktorí si želajú začať alebo ďalej vykonávať činnosti, uvedené v článku 1, povolenie od profesijnej organizácie alebo orgánu, alebo členstvo prípadne zaregistrovanie v nich, tento členský štát v prípade poskytovania služieb oslobodí štátnych príslušníkov členských štátov od takejto požiadavky. Dotknutá osoba bude poskytovať služby a mať rovnaké práva a povinnosti ako štátni príslušníci hostiteľského členského štátu

Najmä bude podliehať pravidlám správania sa profesijnej a administratívnej povahy, ktoré platia v tomto členskom štáte.

Na tento účel, okrem vyhlásenia uvedeného v odseku 2, pokiaľ ide o služby, ktoré sa budú poskytovať, členské štáty môžu v rámci vykonávania ustanovení týkajúcich sa profesionálneho správania, platných na ich území, žiadať buď automatickú dočasnú registráciu, alebo formálne členstvo v profesijnej organizácii alebo orgáne, prípadne ako alternatívu zaregistrovanie v registri, ak takáto registrácia alebo členstvo neoneskorí ani iným spôsobom neskomplicuje poskytovanie služieb, ani nespôsobí ďalšie náklady osobe, poskytujúcej služby.

Ak hostiteľský členský štát prijme opatrenie na základe druhého pododseku, alebo vie o skutočnosti, ktorá je v rozpore s týmito ustanoveniami, bezodkladne o tom informuje členský štát, kde dotknutá osoba vykonáva právo usadiť sa.

2. Hostiteľský členský štát môže žiadať od dotknutej osoby, aby najprv poskytla vyhlásenie príslušným orgánom o poskytovaní svojich služieb, ktoré je spojené s dlhodobým pobytom na jeho území. Hostiteľský členský štát môže v každom prípade žiadať od veterinárneho lekára, ktorý vykonáva právo usadiť sa v inom členskom štáte, aby najprv poskytol vyhlásenie o poskytovaní služieb predpísanou formou alebo veterinárnymi osvedčeniami nezahŕňajúcich vyšetrenie zvierat, za predpokladu, že takáto prax je prípustná podľa právnych a administratívnych ustanovení a profesijných pravidiel uplatňovaných v hostiteľskom štáte.

Hostiteľský členský štát, vyžadujúci si takéto predbežné vyhlásenie, podnikne potrebné kroky, aby umožnil — ak je to vhodné — vykonať takéto vyhlásenie pre súbor služieb poskytovaných v jednom a tom istom regióne, ktoré sa týkajú jedného alebo viacerých príjemcov v rozmedzí daného obdobia, ktoré nie je dlhšie ako jeden rok.

V súrnych prípadoch sa toto vyhlásenie môže urobiť čo najskôr po tom, ako sa služby poskytnú.

3. V súlade s odsekmi 1 a 2 môže hostiteľský členský štát žiadať od dotknutej osoby, aby predložila jeden alebo viac dokladov, obsahujúcich nasledujúce podrobnosti:

— vyhlásenie, uvedené v odseku 2,

— osvedčenie, ktoré potvrdzuje, že dotknutá osoba v súlade s právnymi predpismi vykonáva predmetné činnosti v členskom štáte, kde je usadená,

— osvedčenie, že dotknutá osoba vlastní jeden z diplomov, osvedčení alebo iných dokladov o formálnych kvalifikáciách, zodpovedajúcich poskytovaniu predmetných služieb, ktoré sú uvedené v tejto smernici.

4. Doklad alebo doklady uvedené v odseku 3 nemôžu byť predkladané viac ako 12 mesiacov od dátumu ich vydania.

5. Ak členský štát dočasne alebo natrvalo zbaví, úplne alebo sčasti, jedného zo svojich štátnych príslušníkov alebo štátneho príslušníka iného členského štátu, vykonávajúceho právo usadiť sa na svojom území, práva vykonávať jednu z činností uvedených v článku 1, zabezpečí — ak je to vhodné — dočasné alebo trvalé oslobodenie od osvedčenia, uvedeného v druhej zarážke odseku 3.

C. Ustanovenia spoločné pre právo usadiť sa a slobodu poskytovať služby

Článok 13

Ak je v hostiteľskom členskom štáte používanie odborného titulu, ktorý sa viaže na činnosti uvedené v článku 1, podmienené predpismi, štátni príslušníci iných členských štátov, ktorí spĺňajú podmienky uvedené v článku 2 a 4, budú používať odborný titul hostiteľského členského štátu, ktorý v tomto štáte zodpovedá týmto podmienkam kvalifikácie, a budú používať skrátený titul.

Článok 14

1. Členské štáty podniknú potrebné opatrenia, aby umožnili dotknutým osobám získať informácie o veterinárnych právnych predpisoch, a ak je to vhodné, o profesijnej etike v hostiteľskom členskom štáte.

Na tento účel môžu členské štáty zriadiť informačné strediská, od ktorých osoby môžu získať potrebné informácie. V prípade práva

usadiť sa môže hostiteľský členský štát žiadať, aby sa dotknuté osoby skontaktovali s týmito strediskami.

2. Členské štáty môžu zriadiť strediská, uvedené v odseku 1 v rámci príslušných orgánov, ktoré musia určiť v priebehu obdobia, uvedeného v článku 18 ods. 1

3. Členské štáty prihliadajú na to, aby, ak je to vhodné, dotknuté osoby nadobudli, v svojom záujme a v záujme svojich klientov, jazykové vedomosti, potrebné na vykonávanie svojho povolania v hostiteľskom členskom štáte.

KAPITOLA VI

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 15

Ak má hostiteľský členský štát dôvody na pochybnosti, môže žiadať od príslušných orgánov iného členského štátu potvrdenie o pravosti diplomov, osvedčení a iných dokladov o formálnych kvalifikáciách udelených v inom členskom štáte uvedených v kapitole II, a tiež potvrdenie o skutočnosti, že dotknutá osoba splnila všetky požiadavky na odbornú prípravu uvedené v smernici 78/1027/EHS.

Článok 16

Do uplynutia lehoty uvedenej v článku 18 ods. 1 členské štáty určia orgány príslušné udeľovať alebo prijímať diplomy,

osvedčenia a iné doklady o formálnych kvalifikáciách, ako aj doklady a informácie uvedené v tejto smernici, a bezodkladne o tom informujú ostatné členské štáty a Komisiu.

Článok 17

Táto smernica sa tiež uplatní na štátnych príslušníkov členských štátov, ktorí v súlade s nariadením (EHS) č. 1612/68 vykonávajú alebo budú vykonávať činnosti, uvedené v článku 1, ako osoby v pracovno-právnom vzťahu.

Článok 18

1. Členské štáty uvedú do účinnosti opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu tejto smernice do dvoch rokov od jej oznámenia a bezodkladne o tom informujú Komisiu.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 19

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Bruseli 18. decembra 1978

Za Radu

predseda

H.-D. GENSCHER